



ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ

Βουλευτής Ν. Ηλείας – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αθήνα 28 Ιανουαρίου 2016

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Αριστείδη Μπαλτά

Θέμα: Η προβολή από το Εθνικό Θέατρο με κρατικά χρήματα των ιδεών ενός τρομοκράτη

Η ελευθερία της τέχνης αποτελεί καταστατική συνθήκη λειτουργίας κάθε πολιτισμένης, φιλελεύθερης και δημοκρατικά οργανωμένης κοινωνίας. Το Σύνταγμά μας (Άρθρ. 16, παρ.1) ορίζει ότι «η ανάπτυξη και η προαγωγή της τέχνης αποτελούν υποχρέωση του κράτους». Αυτονόητο επομένως είναι, ότι στο πλαίσιο της υποχρέωσης του αυτής, το Κράτος οφείλει, κατά την εποπτεία που ασκεί στους χρηματοδοτούμενους με δημόσιους πόρους πολιτιστικούς οργανισμούς, να διασφαλίζει την εκπλήρωση της κοινωνικής αποστολής της τέχνης, αλλά και μέσω αυτής να προβάλλει τις αξίες της ελευθερίας, της ισότητας, της δικαιοσύνης και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, που ως έννοιες συγκροτούν συμβολικά και αξιολογικά το νόημα της Δημοκρατίας.

Με αυτό το πνεύμα είναι προφανές ότι έχει ιδρυθεί με το Ν.2273/94 το Εθνικό Θέατρο, το οποίο ως εποπτευόμενος από τον υπουργό Πολιτισμού οργανισμός έχει σκοπό την μέσω της θεατρικής τέχνης προαγωγή της πνευματικής καλλιέργειας του λαού και την διαφύλαξη της εθνικής πολιτιστικής του ταυτότητας. Για την εκπλήρωση του σκοπού αυτού το Ε.Θ. οφείλει να αναπτύσσει, προάγει και διαδίδει την θεατρική τέχνη ως πολιτιστικό, παιδαγωγικό, μορφωτικό και ψυχαγωγικό παράγοντα της κοινωνικής ζωής. Σε αυτούς τους σκοπούς ρητά περιλαμβάνεται και η έρευνα, η αναζήτηση και ο πειραματισμός σε νέες μορφές θεάτρου και σκηνικής έκφρασης. Πλην όμως το νοηματικό και αξιακό περιεχόμενο αυτών των αναζητήσεων είναι αδιανόητο να εξακοντίζει τους καταστατικούς σκοπούς του Ε.Θ. (άρθρ. 1, παρ.2, περιπτ. δ).

Παρόλα αυτά στην πειραματική σκηνή του Ε.Θ. (Σκηνή REX) ανέβηκε πρόσφατα η παράσταση με τίτλο «**Η Ισορροπία του Nash**». Η παράσταση αυτή βασίζεται στη διαμόρφωση σε ενιαίο κείμενο αποσπασμάτων που έχουν ληφθεί από το θεατρικό έργο «**Οι δίκαιοι**» του Αλμπέρ Καμύ καθώς και τμημάτων από το βιβλίο του Σάββα Ξηρού «**Η μέρα εκείνη**». Χρησιμοποιήθηκαν δηλαδή επιλεκτικά και άρα αυθαίρετα διάλογοι από ένα τέλειο θεατρικό έργο, που γράφτηκε το 1949 αμέσως μετά την ήττα του ναζισμού και τον θρίαμβο των ιδεών της δημοκρατίας και της ελευθερίας, ένα έργο που μας έχει παραδοθεί ως ύμνος για την αντίσταση εναντίον του ολοκληρωτισμού, του δεσποτισμού, της ανελευθερίας και της αδικίας, ένας ύμνος στις αξίες της δημοκρατίας και της αξιοπρέπειας τους ανθρώπου ως πολίτη και προσώπου, για να πλασιωθούν οι σκέψεις και οι ιδέες ενός ανθρώπου, καταδικασμένου αμετάκλητα από την ελληνική δικαιοσύνη για σωρεία δολοφονιών, ενός ανθρώπου που με τις εγκληματικές επιλογές του και κυρίως τη συμμετοχή του σε οργανωμένη τρομοκρατική δράση κατά της δημοκρατίας και της ανοιχτής κοινωνίας, αλλά και κατά της ίδιας της αξίας της ανθρωπίνης ζωής, αποτελούν ανυπόφορο παράδειγμα αντικοινωνικής συμπεριφοράς, που συνειδητά υπονομεύει τις αξίες, στις οποίες πρέπει να στηρίζεται κάθε ατομική και συλλογική δράση, μέσα στα όρια μιας πολιτισμένης κοινωνίας και φιλελεύθερης δημοκρατίας. Ένας τέτοιος πειραματισμός είναι απαράδεκτος για το Ε.Θ., αφού αποπειράται να απενοχοποιήσει την τρομοκρατία, δηλαδή την άρνηση της δημοκρατίας, υπονομεύει το αξιακό της, δηλαδή το πολιτισμικό της, περιεχόμενο και προβάλλει με κρατικά χρήματα την δράση ενός ανθρώπου που έκανε σκοπό της ζωής του την συνειδητή και αμετανόητη άρνηση των αξιών που αποτελούν το περιεχόμενο της την εθνική πολιτισμική μας ταυτότητα.

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάται ο κύριος υπουργός:

1. Με ποιον τρόπο η συγκεκριμένη παράσταση εξυπηρετεί τους ως άνω σκοπούς του Εθνικού Θεάτρου, όπως προβλέπονται από το Σύνταγμα και τους νόμους;
2. Πόσο κόστισε η παραγωγή της εν λόγω παράστασης στον Έλληνα φορολογούμενο;

Ο ερωτών βουλευτής
Κωνσταντίνος Τζαβάρας